

Czerwiec – to wyjątkowy miesiąc, jeżeli patrzeć na ten czas z „kapłańskiej” perspektywy.

Powodów jest kilka. Pierwszy – święcenia kapłańskie, które zazwyczaj odbywają się w tym okresie. kolejny powód jest związany z tym pierwszym – rocznice święceń, gdy kapłani wspominają dzień, w którym rozpoczęli swoją posługę. Jednak, to nie wszystko – 19 czerwca przypada Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie kapłanów. Jak wezwani na służbę Panu Bogu dbają o swoją świętość? Jak ludzie świeccy mogą wyrazić troskę o duszpasterzy?

Na te i inne pytania odpowiada o. dr Andrzej Szczupał CSsR, ojciec duchowny kapłanów diecezji grodzieńskiej. † – ***Ojcie Andrzeju, proszę powiedzieć, jaka jest historia obchodów Dnia Modlitw o Uświęcenie Kapłanów? Czy możemy określić takie spotkanie mianem spotkania formacyjnego?***

– Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów został ustanowiony przez Ojca Świętego Jana Pawła II w 1995 roku. W tym dniu duchowieństwo spotyka się na wspólnych modlitwach, adoracjach i konferencjach. Kongregacja ds. Duchowieństwa proponuje też, by w parafiach diecezji zorganizować modlitwy o uświęcenie kapłanów. Dzień ten ma także uświadomić wiernym ich odpowiedzialność, za jakość powołań kapłańskich i zachęcić do modlitwy za pasterzy oraz do podjęcia w ich intencji dodatkowych form umartwienia czy wyrzeczenia, takich jak: post, jałmużna czy inne uczynki miłosierdzia.

□ – ***Ojciec Święty Franciszek w adhortacji apostolskiej “Evangelii gaudium” zaznaczył, że kluczem i zasadą kapłaństwa służebnego nie jest władza pojmowana jako panowanie, ale władza szafowania sakramentem Eucharystii. Stąd rodzi się jego autorytet, pozostający zawsze na służbie ludu. Jakie wartości i cele są szczególnie istotne w byciu gorliwym i dobrym księdzem w dzisiejszych czasach?***

– Papież Franciszek często powtarza, że księża powinni robić wszystko, co mogą, aby pozostawać zawsze blisko wiernych. Powinni im zawsze wychodzić naprzeciw, szukać ich. Jezus mówi, że w Kościele przede wszystkim ten, kto rządzi, powinien być „jak ten, kto służy” (por. Łk 22, 27), a kto jest pierwszy, powinien być „sługą wszystkich” (por. Mk 9, 35). Umycie nóg jest sakramentem chrześcijańskiej władzy. Duchowi służby sprzeciwia się żądza panowania, przyzwyczajenie do narzucania innym własnej woli oraz własnego sposobu widzenia i czynienia rzeczy. Jednym słowem, autorytaryzm. Jezus powiedział swoim Apostołom, by byli jak „owieczki pomiędzy wilkami”.

Żeby byli święci

Wpisany przez Кінга Красіцкая
14.06.2020 00:00

